

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

26 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het EU-inspectierapport betreffende de aanpak van en controle op BSE in België en de verantwoordelijkheid van Vlaanderen hierin

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verklaring van de federale minister van Landbouw aangaande de tenlasteneming door de gewesten van een gedeelte van de door de federale regering toegezegde financiële vergoeding aan de rundvee-sector voor de economische BSE-schade

Interpellatie van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan bouwvakkers en de spoedcursussen bouwberoep/Nederlands voor asielzoekers en allochtonen

Vraag om uitleg van de heer Jan Van Duppen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aanvraagperiode tot het bekomen van een aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aangekondigde maatregelen van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het dalend aantal Oostenrijkse toeristen in Vlaanderen

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan weerwerkers in buitenschoolse kinderopvang

Vraag om uitleg van de heer Koen Helsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in het kader van de politiehervorming

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 26 juni 2001

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.34 uur.*

Interpellatie van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het EU-inspectierapport betreffende de aanpak van en controle op BSE in België en de verantwoordelijkheid van Vlaanderen hierin

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Looy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het EU-inspectierapport betreffende de aanpak van en controle op BSE in België en de verantwoordelijkheid van Vlaanderen hierin.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Europees inspectierapport over de aanpak in België van BSE was ronduit vernietigend. Ons land biedt onvoldoende garanties voor een correcte toepassing van de Europese voorzorgsmaatregelen. Het kan bij ons dus perfect dat hoogrisicomateriaal in onze voedselketen terecht komt. Ik denk dan bijvoorbeeld aan hersenen of aan ruggenmerg, niet alleen van runderen, maar ook van geiten en schapen. België kan op geen enkele manier garanderen dat dit risico niet bestaat.

Eigenlijk is dit een probleem voor het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid, dat voorlopig blijkbaar alleen op papier bestaat. We zien er wel veel reclame over. In sommige van die reclameboodschappen beweert men zelfs dat het dankzij dit agentschap is dat ons voedsel veiliger is dan waar ook ter wereld, of meer van dergelijke onzin. Volgens mij is het dankzij de inzet van onze boeren en tuinders dat onze voedselkwaliteit zo hoog is.

Hoe ziet de praktijk er vandaag uit ? Ten eerste is er de inspectie van de grondstoffen en ten tweede is er het IVK, dat controles uitvoert. In beide gevallen gaat het om het federale bevoegdheidsniveau. Het probleem is echter : alles wat zij afkeuren, wordt afval. Van zodra het afval is, wordt het een Vlaamse bevoegdheid. Mevrouw de minister, dan bent u, als Vlaams minister van Leefmilieu, degene die ervoor moet zorgen dat het wordt opgehaald en vernietigd.

Vanuit Europees perspectief liggen de zaken in België dus blijkbaar niet zo eenvoudig. In België zijn er immers drie gewesten die elk afzonderlijk werken. De vraag is dan waar de scheiding precies ligt. Hoe dan ook, Vlaanderen is verantwoordelijk voor de ophaling en vernietiging van hoogrisicomateriaal. In de praktijk worden we geconfronteerd met een aantal moeilijkheden. Ik som de belangrijkste problemen even op.

Ten eerste is er het probleem van de schapen en geiten die door particulieren worden geslacht. Bij ons mag dat immers nog. Het ruggenmerg, de koppen en het slachtafval moeten worden vernietigd. Vooral de koppen zijn hoogrisicomateriaal. Mevrouw de minister, hoe gebeurt die vernietiging ? Wie heeft daar zicht op ? Hoeveel dierenkrenge heeft Rendac het voorbije halfjaar opgehaald ? Het zal waarschijnlijk moeilijk zijn om daarop te antwoorden, want ik denk dat Rendac het zelf niet weet. In ieder geval, hoe gebeurt die controle ? Op welke manier worden de mensen verwittigd dat het om hoogrisicomateriaal gaat, dat vernietigd moet worden ? Met andere woorden, hoe weten de burgers dat ? Ik weet wel dat de overheid die slachtelingen door particulieren wil afschaffen, maar voorlopig vinden ze nog altijd plaats.

Ten tweede is er het probleem van het afvalregister dat slachthuizen en uitsnijderijen moeten bijhouden. In principe moeten ze dus de hoeveelheid afval – gesplitst naar het soort materiaal – bijhou-

Van Looy

den in een register. Welke richtlijnen werden terzake gegeven? Wie controleert dat? De mensen van het IVK stellen dat het om afval gaat en dat het dus niet tot hun opdracht behoort. Naar eigen zeggen kunnen ze het gewoonweg niet controleren en daarom tekenen ze de registers niet. De mensen van Rendac stellen op hun beurt dat dit materiaal bij de slachthuizen wordt opgeladen en dat zij het dan vernietigen. Uit het reeds vermelde rapport blijkt echter dat de tonnages die Rendac opgeeft totaal niet overeenkomen met de tonnages van de slachterijen. Wat is daar aan de hand? Eigenlijk zou de OVAM iemand in dienst moeten hebben die dagelijks bij de slachterijen en uitsnijderijen langsgaat om een en ander te controleren. Gebeurt dit in de praktijk? Zijn er mensen die deze controle uitvoeren? Zo ja, wat controleren ze dan precies, en hebben ze dan een gepaste opleiding gekregen?

Ten derde is er het probleem van de opslag van diervoeder op de veevoederfabrieken. Midden december is het verbod van kracht geworden om nog diervoeder te gebruiken bij de fabricage van diervoeders. Blijkbaar wordt dat diervoeder vandaag in een aantal gevallen nog altijd opgeslagen. Is dat eigenlijk niet de kat bij de melk zetten? In Vlaanderen zijn er honderden kleine veevoederfabrieken en nog eens zoveel zelfmengers. Op heel wat plaatsen wordt dus diervoeder opgeslagen. Waarom wordt dat niet opgehaald? Waarom wordt dat niet vernietigd? Gisteren nog heb ik horen vertellen dat er nog altijd diervoeder wordt opgeslagen op plaatsen waar dat niet thuishoort.

Ten slotte is er het probleem van de ophaling van krenten. Die vraag heb ik daarnet eigenlijk al gesteld. Heeft Rendac zicht op de situatie met betrekking tot de geiten en schapen bij particulieren? De meeste daarvan zijn niet geregistreerd, en men heeft daar geen zicht op. Hoeveel wordt er opgehaald? Op welke manier zal men dit beter controleren? Mevrouw de minister, in de commissie hebben we het ook al gehad over de gezelschapsdieren. U hebt zich daar toen nogal vrij gemakkelijk van afgemaakt. U hebt een nota gepresenteerd en u hebt daar heel kort nog iets over gezegd. Er blijven echter heel wat onduidelijkheden, onder meer inzake de financiering.

Vlaanderen draagt in dit alles een verpletterende verantwoordelijkheid. Een aantal maanden geleden werd de bevolking voorgehouden dat alles veilig is. Het is heel gemakkelijk om zoiets te beweren. Die boodschap was trouwens zeer hoopge-

vend. Het voedsel in België zou immers het veiligste van de hele wereld zijn. Na de dioxinecrisis had België veel ervaring opgedaan en er zou ons dus niets meer kunnen gebeuren. Toen kwam het eerste rapport en daaruit is gebleken dat wij op alle vlakken falen. Hoe zullen die zaken worden opgelost? Een aantal zaken liggen nogal moeilijk, maar we zullen toch voor oplossingen moeten zorgen, als we straks niet opnieuw negatief in het nieuws willen komen.

Mevrouw de minister, ik heb veel vragen gesteld. U hebt ze gelezen en ik denk dat u er een antwoord op hebt.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Het is goed dat Europa streng is en de lat hoog legt. De crisissen eisen immers een strenge aanpak.

Mijnheer Van Looy, er moet inderdaad controle zijn. U zegt echter dat de voedselveiligheid in eerste instantie een zaak van de boeren en de tuinders is. Zij zijn inderdaad een belangrijke schakel, maar daarnaast hebben we toch een degelijke controle nodig om de kwaliteit te garanderen. Ik wil met deze uitspraak de boeren en de tuinders niet beschuldigen. Ik heb de indruk dat men ter plekke, en zeker in de slachterijen en de vleesverwerkende bedrijven, zeer goed weet wat 'afval met hoog risico' is. Ik denk niet dat daarin het probleem schuilt, wat niet wil zeggen dat er geen malafide personen zijn die zich daar niets van aantrekken.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal mij in mijn antwoorden beperken tot de zaken die tot mijn bevoegdheidsfeer behoren. De heer Van Looy heeft het een aantal keren over het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid gehad en daarover kan ik niet veel zeggen. Ik zal wel medelen hoe men de zaken wat meer op elkaar probeert af te stemmen, want dat lijkt me zeer belangrijk.

Ik vind het goed dat Europa zeer kritisch is. Als ik minister Gabriëls verslag hoor uitbrengen over de Europese ministerraden, dan hoor ik altijd dat België tot voor kort een van de weinige Europese landen was waar de verbodsmaatregel ook echt is uitgevoerd en waar de organisatie van de BSE-testen volledig sluitend is. Ik heb niet gelezen wat er in het rapport over de andere landen staat, maar ik kan me moeilijk voorstellen dat het bij ons slechter is dan elders, omdat de andere landen blijkbaar

Dua

nog niet klaar zijn met de implementatie van de Europese regelgeving. Wij passen de Europese regels wel toe. Het komt er nu op aan te zoeken naar manieren om de controles nog te verbeteren, zodat het risico tot een minimum kan worden herleid.

Hoe worden slachterijen en uitsnijderijen gecontroleerd en kunnen wij een volledige ophaling en vernietiging garanderen? De verwijdering van het BSE-materiaal met hoog risico uit slachthuizen en uitsnijderijen, valt onder de bevoegdheid van het IVK en is dus een federale bevoegdheid. Het IVK staat ook in voor het toezicht op de denaturatie. Denaturatie houdt in dat het materiaal met een bepaalde kleurstof wordt gekleurd, zodat het niet meer bruikbaar en altijd detecteerbaar is. Het IVK houdt daarnaast ook toezicht op de aparte opslag en de ophaling van het hoogrisicomateriaal bij de productieplaats.

De ophaling en de verwerking gebeurt in door de OVAM erkende bedrijven. Zoals u weet zijn er voor het ogenblik twee bedrijven erkend, namelijk Rendac te Denderleeuw en Van Pollaert te Gent. Van Pollaert maakt echter nog geen gebruik van de erkenning.

Mijnheer Van Looy, wij zitten hier met een monopolie. Dat heeft voor- en nadelen. We hebben het proberen te doorbreken. Het nadeel van een monopolie is dat als degene die het monopolie heeft, iets verkeerd doet, we met grote problemen zitten. Het voordeel van slechts een partner is natuurlijk wel dat controle gemakkelijker is.

Voor de ophaling kan een erkende ophaler ook een beroep doen op door de OVAM geregistreerde vervoerders. De controle op het vervoer en de verwerking behoort tot de bevoegdheden van de OVAM. De slachthuizen en uitsnijderijen moeten een register en een dubbel van de vervoersdocumenten, verschaft door de ophaler, bijhouden. Bij onregelmatigheden in verband met de ophalingen bij slachthuizen en uitsnijderijen, meldt de IVK-keurder die onregelmatigheden aan de OVAM. De OVAM onderzoekt dan de klachten.

Wat gebeurt er met het opgehaalde materiaal? Het wordt gesteriliseerd volgens de door de Europese Commissie opgelegde normen. Daarna worden de geproduceerde melk en vetten van Rendac via door de OVAM verzegelde transporten naar cementbedrijven gevoerd om ze daar te laten vernietigen. De aankomst en de vernietiging in de cementbedrijven wordt door de bevoegde overheids-

dienst van het Waals Gewest gecontroleerd. Dat past in 'la division de la police de l'environnement'. Bij de OVAM verzekert men mij ervan dat deze werkwijze alle andere bestemmingen dan vernietiging door verbanding uitsluit. Het gaat immers om verzegelde transporten.

De slachterijen en de uitsnijderijen zijn ingedeeld onder rubriek 45 van de Vlare. Voor bedrijven van klasse I berust de controle uiteraard bij de Vlaamse Milieu-inspectie. Het betreft hier het eerstelijnstoezicht op de grote slachthuizen. Voor inrichtingen van klasse II en klasse III berust de controle bij de gemeentelijke overheid. De problemen die zich in dit verband stellen, dienen globaal te worden behandeld. Het betreft hier de algemene problematiek van de inspectieopdracht van de gemeenten. Blijkbaar moet de Vlaamse Milieu-inspectie een tandje bijsteken om het gat te vullen dat de gemeenten achterlaten.

In het kader van de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan, heeft de Vlaamse Milieu-inspectie een geïntegreerd project uitgevoerd bij slachthuizen en bij verwerkers van dierlijk afval. Hierbij zijn 71 bedrijven gecontroleerd, voornamelijk op het naleven van exploitatievoorwaarden.

De vetsmelters vormen een eigenaardige branche. Men heeft hier orde op zaken willen stellen. Ten gevolge van deze intensieve controle bij 71 bedrijven zijn 29 processen-verbaal opgesteld. Deze PV's hebben voornamelijk betrekking op onvolledige vergunningen, op overschrijdingen van lozingsnormen, op de niet-gekoelde opslag van dierlijk afval en op een gebrek aan zelfcontrole. Dit laatste slaat voornamelijk op de stookinstallaties. De overheid heeft door middel van deze controles een duidelijk signaal willen geven. Het gaat hier om een sector die zich echt aan de reglementeringen dient te houden en die vanaf nu van nabij zal worden opgevolgd.

Voor de kringen van landbouwdieren voorziet een besluit van 1995 in een meldingsplicht. Binnen de 24 uren dienen deze dieren te worden aangegeven bij een door de OVAM erkend ophaler van hoogrisicomateriaal. Ook in dit verband is Rendac de enige erkende ophaler van kringen. Voor particulieren en kleine veehouders is deze ophaling gratis. Dit wordt door het Vlaams Gewest gefinancierd. Grote en middelgrote veehouders moeten jaarlijks een risicosprekend abonnement betalen voor het ophalen van hun kringen. Het gaat hier om een abonnementssysteem. Om sluikstorten en illegaal verwijderen te vermijden, komt de overheid hierin tussenbeide.

Dua

Omdat de ophaling van individuele dieren voor een grote groep mensen gratis gebeurt, hebben de mensen minder de neiging om de dieren snel zelf te begraven. De grotere bedrijven vallen terug op een relatief goedkoop abonnementsstelsel.

Op Europees niveau heeft men beslist dat alle krennen hoogrisicomateriaal zijn en moeten worden vernietigd. Om deze kosten niet te laten stijgen, heeft het Vlaams Gewest voor 2001 520 miljoen frank vrijgemaakt. Op deze manier willen we het sluikestorten of illegaal begraven van de dieren voorkomen. Deze overheidsinterventie was oorspronkelijk als prefinanciering bedoeld. Volgende week zal wellicht het BSE-decreet worden goedgekeurd. Bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit zal hopelijk ook de beslissing worden genomen om dit om te zetten in een financiering.

Mijns inziens hebben we alle mogelijke maatregelen getroffen om misbruiken om financiële redenen te voorkomen.

Conform de ophaalplicht dient een door de OVAM erkend ophaler van hoogrisicomateriaal de krennen binnen een termijn van twee werkdagen op te halen. De opgehaalde krennen worden samen met het GRM gesteriliseerd. De bekomen melken en vetten worden op dezelfde wijze als het GRM verzegeld en afgevoerd naar de cementindustrie in het Waals Gewest.

De OVAM controleert de ophaling en de verwerking van landbouwdieren. Ik weet niet hoe frequent deze controles plaatsvinden. Ik veronderstel niet dat dit dagelijks gebeurt. De OVAM stelt alleszins zelf dat meldingen of vaststellingen van sluikestorten eerder zeldzaam zijn. Indien er toch een melding is, wordt Rendac onmiddellijk verwittigd. Op die manier wil men tot een snelle verwijdering komen.

Daarom is eveneens de vraag gesteld wat er precies gebeurt met het slachtafval van schapen en geiten die thuis worden geslacht. Ik wil er allereerst op wijzen dat slechts een zeer beperkt aantal dieren thuis worden geslacht. Normaal mag het niet. Men moet hiervoor een afwijking aanvragen. Wat dit betreft, zal ik de nodige gegevens nog opzoeken en doorgeven.

Ik ben er alleszins van overtuigd dat het slachtafval van deze dieren niet in het voedsel terecht komt. Indien er op grote schaal wordt geslacht, zal men Rendac vragen om het afval op te halen. Indien

een particulier een eigen schaap slacht, zal hij de resten wellicht ergens begraven of naar een containerpark brengen. Hoewel dit eigenlijk verboden is, kan ik me moeilijk voorstellen dat dit de grote denkrichting is langs dewelke alle mogelijke besmettingen van veevoeder ontstaan. Dit is haast uitgesloten. Ik ben uiteraard bereid om omtrent dit specifieke punt nog wat bijkomende informatie te verstrekken.

Een andere vraag is op welke manier men kan garanderen dat dit zeker niet in de dierlijke voedselketen terecht komt. Ik heb daarnet al gezegd al het meel en het vet, GRM en HRM, verzegeld worden. Enkel de erkende verwerkers zorgen voor het voer. Er is slechts één bestemming, namelijk de cementindustrie. Het gaat hier met andere woorden om een zeer dichte keten. Er zijn weinig mogelijkheden om hiervan af te wijken. We weten waar het vandaan komt, waar het naartoe gaat en hoe het wordt vernietigd. Mijns inziens zijn er op dit vlak weinig risico's.

Sinds 15 december 2000 is het gebruik als veevoeder van meel afkomstig van laagrisicomateriaal eveneens verboden. Het betreft hier het afval van dieren die goedgekeurd zijn voor menselijke consumptie. Conform de Europese wetgeving mogen de vetten in de veevoederindustrie nog wel worden gebruikt. Een gedeelte hiervan wordt verwerkt in zogenaamd 'pet food' en is bestemd voor huisdieren.

Van bij de aanvang hebben we al het mogelijke gedaan opdat alles gecontroleerd werd verwijderd.

Als tijdelijke maatregel voor het afzetprobleem hebben we de opslagplaats Manuport te Gent laten opvorderen door de federale minister van Landbouw. Aan alle erkende verwerkers van diervoer werd de mogelijkheid geboden om hun gesteriliseerd meel op te slaan. De kosten voor opslag en vernietiging werden voor een periode van drie maanden, tussen 15 december 2000 tot 15 maart 2001, betaald door het Vlaams Gewest. Het was een prefinanciering die zal worden omgezet in een financiering. Alles werd georganiseerd en dagelijks opgevolgd door de OVAM, in samenwerking met de milieu-inspectie. Ik kan u verzekeren dat de opvolging heel strikt verliep. Een aantal mensen werd van hun andere taken vrijgesteld opdat ze dagelijks konden toezien op het goede verloop van de transporten.

Het diervoer kan ook worden gebruikt in de productie van petfood en meststoffen, al is men het over dit laatste niet altijd eens. Ter controle moeten

Dua

de registers van inkomende en uitgaande stromen op wekelijkse basis aan de OVAM worden bezorgd, zodat tracering op elk ogenblik mogelijk blijft. Na 15 maart van dit jaar werden alle maatregelen verlengd, maar er wordt niet langer gefinancierd.

De opslag op veevoederbedrijven van zogenaamde 'oude' veevoerders bestaand uit diermeel en mengvoerders die diermeel bevatten, werd toegelaten tot 15 december 2000. Na deze datum mochten niet langer mengvoerders met diermeel worden geproduceerd of verhandeld en werd alle geproduceerd diermeel door de federale minister van Middenstand en Landbouw bestempeld als afvalstof. De stocks die na die datum nog aanwezig waren op de bedrijven, werden in afwachting van vernietiging in beslag genomen door het federale ministerie van Landbouw. Momenteel zijn nog niet alle stocks vernietigd, maar wel al een groot deel. Ook deze stocks werden opgeslagen in Manuport. De controle op deze operatie valt volledig onder de bevoegdheid van de federale minister van Landbouw.

Met betrekking tot de afvalstoffen worden de bedrijven door de OVAM gecontroleerd, zowel administratief als door middel van bedrijfsbezoeken. De controles omvatten onder andere de ophaling en het vervoer van inkomende afvalstoffen, de verwerking via de sterilisatieparameters en de eindbestemming van de geproduceerde afvalstoffen. De OVAM beschikt hiervoor over drie personeelsleden.

Bedrijven die risicomateriaal verwerken en vernietigen, zijn onderworpen aan een milieuvergunning. De naleving van de exploitatievoorwaarden waaraan zij moeten voldoen, wordt gecontroleerd door de afdeling Milieu-inspectie. De afdeling beschikt over 73 toezichthoudende ambtenaren.

Een heel belangrijke taak is weggelegd voor het federaal ministerie van Landbouw. DG 4 en DG 5 zien toe op de kwaliteit van de geproduceerde grondstoffen voor diervoeding. Momenteel gaat het enkel nog over vetten afkomstig van laagrisicomateriaal voor veevoeding of vetten en meel afkomstig van laagrisicomateriaal.

Ook als iedereen zijn best doet, blijven de bevoegdheden erg versnipperd. Heel wat diensten hebben een controlebevoegdheid. Een duidelijke taakverdeling en een nauwe samenwerking zijn daarom van het grootste belang. Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselke-

ten bereidt een protocol voor om de bestaande samenwerking verder uit te werken. We moeten immers heel goed weten wie waarvoor instaat en hoe alles wordt georganiseerd. De nadruk ligt op doorzichtigheid en traceerbaarheid. Dit alles is in de eerste plaats een taak van het Federaal Agentschap, want dat is een federale instantie. Het agentschap moet waken over de voedselveiligheid en is het best geplaatst om de gewesten samen te roepen en alles vlot te coördineren.

Mijnheer Van Looy, we kunnen niet voorzichtig genoeg zijn. In die zin is uw vraag terecht. Ik ben ervan overtuigd dat we alle mogelijke maatregelen hebben genomen om ongevallen in de toekomst te vermijden. Ik zal zeker nagaan of het systeem voor de slachtingen aan huis sluitend genoeg is.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de opmerking van mevrouw Vertriest, op voorwaarde dat we over een goede controle kunnen beschikken, want die vormt de basis van alles. Het Federaal Agentschap bestaat echter alleen nog maar op papier. Het werkt nog niet.

Minister Vera Dua : Wat u zegt klopt niet helemaal, al is het juist dat nu nog via ministerieel besluit en dergelijke wordt beslist welke taken het personeel moet uitvoeren. De bestaande ambtenaren zijn er ook nog en ze functioneren goed. Ik kan u verzekeren dat de mensen van onder meer het IVK, hun werk grondig uitvoeren.

De heer Jef Van Looy : Met betrekking tot de slachterijen stel ik vast dat als iedereen doet wat moet, de controle overbodig is. Hetzelfde geldt voor de krenge.

Mevrouw de minister, over de particulieren zegt u 'alleen maar BSE en schapen', maar wie de rapporten van het Europees wetenschappelijk comité leest, weet dat net BSE bij schapen het groot risico zal vormen in de toekomst. U gaat er te luchtig over door te stellen dat elke particulier zijn best doet. Dit probleem vergt een grondig onderzoek.

De grote vraag blijft wat het Federaal Agentschap zal toevoegen aan wat nu reeds gebeurt. Er bestaan een heel reeks federale inspectiediensten. Als zij iets afkeuren, moeten de drie gewesten instaan voor de verwerking van het afval. Uit de controles blijkt dat de tonnages helemaal niet kloppen. De tonnage die Rendac vernietigt, verschilt enorm van de cijfers in de registers van de slachterijen. Iedereen doet wel zijn job, maar wie kan verzekeren dat

Van Looy

iedereen zijn job ook goed doet ? Het Federaal Agentschap zou daar moeten voor instaan. Het moet controleren of de zaak klopt over de hele lijn.

Minister Vera Dua : Volgende week is er opnieuw een vergadering van de commissie voor dierlijk afval. Ik zal er melden dat het parlement mij signaleert dat er iets misgaat met de tonnages van Rendac. Mijn administratie zegt me dat er geen probleem is, maar ik wil daar 200 percent klaarheid over scheppen.

De heer Jef Van Looy : De Europese inspectie heeft in eerste instantie de gewichten gecontroleerd.

Minister Vera Dua : Werd rekening gehouden met de export ?

De heer Jef Van Looy : Dat weet ik niet.

Minister Vera Dua : Ik zal een uitgebreid rapport opvragen. Het probleem is te belangrijk en ik wil klaarheid brengen.

De heer Jef Van Looy : Ik dacht dat u de Europese landbouwraden steeds bijwoonde, samen met de ministers Gabriels en Happart. U hebt dat in het verleden in deze commissie gezegd.

Minister Vera Dua : Het Vlaams Parlement heeft mij aangespoord om minister Gabriels vaker te vergezellen op Europese ministerraden. Ik vind het echter belangrijker dat we vooraf een grondig overleg hebben over de agenda en het standpunt van België. Op die manier bereiden we de ministerraden zeer grondig voor. Op een Europese ministerraad staan er twee stoelen per land. Als minister Happart hoort dat ik wil gaan, wil hij zeker meegaan en is er een stoel tekort. Ik heb er trouwens het volste vertrouwen in dat minister Gabriels het standpunt verdedigt zoals op voorhand was afgesproken.

De heer Jef Van Looy : In de landbouwraden is het niet de bedoeling dat iedereen zijn standpunt naar voren brengt. Er wordt gediscussieerd tot er een oplossing is. Het standpunt moet meermaals worden aangepast en daarom is het belangrijk dat u aanwezig bent.

Minister Vera Dua : Dat klopt niet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Robert Voorhamme treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verklaring van de federale minister van Landbouw aangaande de tenlasteneming door de gewesten van een gedeelte van de door de federale regering toegezegde financiële vergoeding aan de rundveesector voor de economische BSE-schade

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verklaring van de federale minister van Landbouw aangaande de tenlasteneming door de gewesten van een gedeelte van de door de federale regering toegezegde financiële vergoeding aan de rundveesector voor de economische BSE-schade.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 3 mei jongstleden heeft federaal premier Verhofstadt aan de diverse boerenorganisaties beloofd dat de overheid financiële hulp zou toekennen aan de rundveehouders ter compensatie van hun inkomensverlies veroorzaakt door de BSE-crisis. Het gaat dan specifiek om een vergoeding voor hun economische schade ingevolge de daling van de marktprijzen voor runderen, de dalende export en de extra kosten ingevolge overvolle stallen. Dit staat dus los van andere BSE-kosten, zoals de federale opkoopregeling voor runderen met een hoog BSE-risico, de kosten van de verplichte BSE-test en de verwerkingskost van het dierenmeel.

Ook nu weer probeert de federale regering een aanzienlijk gedeelte van haar eigen financieel engagement door te schuiven naar de gewesten, waardoor de zwarte piet naar hen wordt toegevoerd. Minister Gabriels sprak terzake van de helft van het beloofde bedrag, zo'n 2,4 miljard frank. Hij stelde zelfs dat tijdens een interministerieel overleg de bevoegde gewestelijke ministers al principieel bereid waren om een dergelijke compensatieregeling gedeeltelijk te financieren.

Vanzelfsprekend moet een dergelijke inkomenscompensatie nog wel de goedkeuring krijgen van de Europese Commissie, maar ondertussen rijzen

Bogaert

toch wel de volgende vragen. Is er reeds overleg geweest tussen de minister en haar federale collega met betrekking tot de financiering van een dergelijke compensatieregeling voor de economische BSE-schade? Zo ja, heeft de minister daarbij engagementen aangegaan? Wat is het principiële standpunt van de minister en de Vlaamse regering met betrekking tot de vraag van de federale regering om een compensatieregeling voor economische BSE-schade mee te financieren?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op de interministeriële conferentie van 21 mei 2001 heeft federaal minister Gabriëls officieel de vraag gesteld aan de gewestelijke ministers van Landbouw of ze bereid waren steun te geven aan de rundveehouders als gevolg van de BSE-crisis. Het gaat daarbij om 1,2 miljard frank. Deze vraag is het gevolg van een ontmoeting tussen de landbouworganisaties en premier Verhofstadt, waarop deze beloofde zeer snel een oplossing te vinden voor de crisissituatie.

Minister Gabriëls had van premier Verhofstadt de opdracht gekregen om de omvang van de schade na te gaan en te onderzoeken in welke mate de gewesten konden bijspringen. Het federale Centrum voor Landbouweconomie of CLE raamde de schade in de eerste zes maanden van 2001 op 3 miljard frank. Het CLE heeft ons hiervan op de hoogte gesteld tijdens een vergadering.

Ik heb toen duidelijk gemaakt dat ik mijn twijfels had over de wenselijkheid van financiële steun voor een korte periode, en ervoor gepleit om in plaats daarvan de verplichte BSE-testen, die maar tot eind juni geldig waren, voort te zetten en te laten betalen door de overheid. De belangrijkste wens van de rundveehouders was immers dat ze niet zouden moeten betalen voor de BSE-testen. De federale overheid was het uiteindelijk eens met deze maatregel. De testen, die 3.000 frank per rund kosten, zullen voor de periode tot 31 december 2001 worden betaald door de staat. Dit voorstel werd goedgekeurd op de federale ministerraad.

Verder werd besloten om naar analogie met wat gebeurde bij de dioxinecrisis 80 percent van de schade te betalen, wat neerkomt op 2,4 miljard frank. 1,2 miljard frank zou worden betaald door de federale overheid. 20 percent daarvan gaat naar de melkveehouderij, 67 percent wordt uitbetaald als een toeslag op de zoogkoeienpremie, en 13 per-

cent als een toeslag op de stierenpremie. De andere 1,2 miljard frank moest van de gewesten komen.

De door de federale regering voorgestelde regeling maakt gebruik van reeds bestaande premies. De gewesten hebben geen enkele bevoegdheid om zelf premies toe te kennen. Dat zou niet worden aanvaard door de Europese Commissie. Niet verwonderlijk antwoordden de gewesten dan ook unaniem dat ze de regeringsplannen volledig steunden, maar dat ze er niet actief aan konden bijdragen omdat prijs- en inkomensbeleid een federale bevoegdheid is.

Overigens zijn we nog altijd bezig met een wettelijke oplossing te zoeken voor steun aan de slachtoffers van de BSE-crisis. Aangezien dit een federale bevoegdheid is, kunnen we niet zomaar met geld over de brug komen.

Van 1,2 miljard frank is men alvast zeker. Volgens de recentste geruchten zoekt men nu een oplossing waardoor de federale regering ook de andere 1,2 miljard frank kan uitbetalen. De schade zal worden vergoed, maar de gewesten kunnen niet meebetalen.

De heer André-Emiel Bogaert : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Normaal gezien zullen alle schadevergoedingen dus door de federale overheid worden betaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Interpellatie van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan bouwvakkers en de spoedcursussen bouwberoep/Nederlands voor asielzoekers en allochtonen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan bouwvakkers en de spoedcursussen bouwberoep/Nederlands voor asielzoekers en allochtonen.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onlangs stond er een nogal dramatische titel in de krant : 'Asielzoekers redden bouw'. Volgens het bericht in kwestie kampt de bouwsector met een nijpend personeelsgebrek.

De statistieken van de VDAB, en meer bepaald het maandverslag van maart 2001, leren ons echter dat er in die periode 1.647 werkaanbiedingen voor bouwvakkers waren, en 6.590 werkloze bouwvakkers. De bouwconfederatie beweert dat 60 percent van hen niet inzetbaar zijn, maar daarover staat niets in de VDAB-statistieken. 40 percent is dus wel inzetbaar, wat neerkomt op 2.636 bruikbare arbeidskrachten : er zijn dus ongeveer 1.000 werkzoekenden meer dan er vacatures zijn. Ik vraag me dan ook af op welke informatie dit persbericht berust. De recentste cijfers dateren van mei en leiden tot nagenoeg dezelfde conclusie. Daarnaast moeten we ook nog vaststellen dat de VDAB een potentieel heeft van 8.200 mensen die de ambitie hebben om in de bouwsector te gaan werken.

Zo kom ik dan bij de vaststelling dat de minister 20 miljoen frank ter beschikking zou stellen om een spoedcursus Bouwvak annex Nederlands in te richten. Die cursus zou bestemd zijn voor asielzoekers en alloctonen. Hierbij maak ik me onmiddellijk de volgende bedenking. Zoals gezegd, zijn er 8.200 mensen die de ambitie hebben om in de bouwsector te gaan werken. Waarom kan die cursus dan niet worden uitgebreid tot de Vlamingen die deze ambitie hebben ? Waarom blijft een en ander beperkt tot de asielzoekers ?

Die mensen spreken dan misschien inderdaad wel Nederlands, maar daar wil ik toch nog iets dieper op ingaan. Een baksteen is een baksteen, maar een baksteen is niet overal een baksteen. Dat zult u ook wel weten. Ik maak me dus de volgende bedenking. In 12 weken wil men mensen die volledig Nederlandsonkundig zijn, Nederlands leren. Tegelijk wil men die mensen ook de stiel van bouwvakker aanleren. Volgens mij zijn er dan twee problemen.

Ten eerste denk ik niet dat men een Kroaat of een Tsjetsjeen in 12 weken voldoende Nederlands kan leren om actief te zijn op een bouwwerf. We mogen immers het aspect van de veiligheid niet uit het oog verliezen. Als iemand van die mensen een arbeidsongeval heeft of veroorzaakt, hoe zullen de verantwoordelijkheden dan liggen ? Het is immers de VDAB die daar een Nederlandsonkundige naartoe heeft gestuurd.

Ten tweede kan ik me best voorstellen dat het Nederlands dat men in de VDAB-cursussen geeft, min of meer AN is. Op de bouwerven zal men dat AN echter weinig horen. De sukkelaar die er geen jota van snapte en een minicursus Nederlands kreeg, komt dan bijvoorbeeld op een West-Vlaamse bouwwerf terecht, waar hij zich als het ware in China waant.

Bovendien heb ik ook nog de volgende bedenking. Aangezien het hier om asielzoekers gaat, mogen we die mensen niet de indruk geven dat ze aanvaard zijn, want hun dossiers lopen nog. Er is voor hen nog niets definitief beslist. Het is zo al moeilijk om iemand terug te sturen, en als we hem eerst nog een cursus en een job aanbieden, zal het zeker moeilijk worden om die persoon terug te sturen. Ten slotte wil ik ook mijn vrees uitdrukken dat er door sommige bouwbedrijven op deze manier naar goedkope arbeidskrachten zal worden gezocht, die enkel voor korte tijd inzetbaar zijn.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik wil benadrukken dat we duidelijk moeten aangeven wat onze bekommernissen zijn. We zijn ongetwijfeld allemaal bekommerd om de veiligheid van iedere persoon die ergens werkt. Ik vind het echter politiek niet correct om in dat opzicht een vreemdelingenstandpunt in te nemen.

Mijns inziens is een periode van 12 weken wel degelijk voldoende voor die opleiding. Ik heb zelf nog gewerkt in een school voor buitengewoon beroeps- onderwijs. Het gaat dan om jongeren die goed kunnen werken, maar niet zo goed zijn in taal of rekenen. Als men ze echter een beperkte opdracht geeft in een duidelijke taal, dan kunnen ze zich zonder problemen uit de slag trekken.

Ik herhaal dat we een duidelijk onderscheid moeten maken tussen wat we echt willen en wat we niet willen. Deze commissie moet daarin een duidelijk standpunt innemen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil hier heel kort op antwoorden, omdat het soms meer dan 12 weken duurt om mensen te overtuigen van evidenties. Als het gaat over de cijfers van het aantal werkzoekenden en het aantal openstaande vacatures in het algemeen, dan gaat het niet om een wiskundige oefening. Bepaalde vacatures vereisen bepaalde vaardigheden en

Landuyt

ook de werkzoekenden beschikken over hun eigen vaardigheden.

De krapte op de arbeidsmarkt is op dit moment inderdaad van die aard dat we effectief iedereen werk kunnen bezorgen. Specifiek voor de bouwsector nemen we samen met de sociale partners van de bouwsector initiatieven om zoveel mogelijk mensen aan te spreken voor een job in die sector. De asielzoekers en allen die op een of andere manier regelmatig in het land zijn, krijgen de kans om die opleiding te volgen en daarna effectief ook te werken. Om het grof uit te drukken in een taal die ook sommige anderen begrijpen : terwijl ze hier zijn, kunnen ze evengoed werken. Men kan dit echter ook op een sociale manier uitdrukken : iedereen heeft recht op arbeid, en iedereen heeft het recht om te participeren in de maatschappij.

In concreto komt het erop neer dat we de technische opleiding en de taalopleiding gelijktijdig doen. In plaats van één opleider per groep van een twaalfstal mensen zijn er dus twee mensen die gelijktijdig én de taaltermen – dat is immers vereist voor de veiligheidsvoorschriften – én de technische kennis geven. Het effect van die maatregelen is enorm. Na de opleiding bereiken we immers een tewerkstelling van 100 percent. Ik vind het dan ook jammer dat ik over niet meer geld beschik om dat nog meer te stimuleren.

Voor de volledigheid wil ik ook nog het volgende zeggen. Als er in de statistieken wordt gesproken over bouwvakkers en kandidaat-bouwvakkers, dan gaat het over 23 beroepen. Voor 18 daarvan geldt het volgende : voor elke openstaande vacature staat er bij wijze van spreken nog éénderde persoon. Voor 18 beroepen in de bouwsector staan er dus vacatures open waarvoor de geschikte mensen niet op de arbeidsmarkt aanwezig zijn.

Daar werken we nu aan. We doen dat ook met betrekking tot asielzoekers. Door een cofinanciering van de bouwsector en mezelf – via de VDAB – proberen we die mensen zo snel mogelijk de vereiste technieken en de vereiste taalkennis aan te leren. Dit laatste is immers vereist omwille van veiligheidsredenen. Dat is dan meteen ook een schitterende manier om aan integratie te doen. Op die manier is de krappe arbeidsmarkt misschien wel een zegen voor de mensheid in Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag over de eventuele verantwoordelijkheid bij ongevallen. Daarnaast wil ik ook even dieper ingaan op uw mededeling dat het in de bouwsector over 18 of zelfs 23 beroepen gaat. Ik veronderstel dat de VDAB de statistieken niet verder opsplijst omwille van plaatsgebrek of zo.

Hoe dan ook, klopt het dan nog altijd dat we over een potentieel van bijna 7.000 arbeiders beschikken waarvan 60 percent niet kan worden ingezet ? Is dat dan te wijten aan fysieke oorzaken, of gaat het om een gebrek aan beroepsbekwaamheid ? Wat is de oorzaak van die aangehaalde niet-inzetbaarheid ?

Minister Renaat Landuyt : Zodra iemand over het nodige diploma of over de nodige erkenning beschikt om in de bouwsector te werken, is de algemene reglementering inzake verantwoordelijkheden en veiligheid van toepassing. Dat spreekt voor zich. Wij veranderen daar niets aan. Of iemand al dan niet van geboorte Belg, Vlaming of allochtoon is, maakt niet uit : hij blijft een mens. De reglementeringen voor veiligheid en verantwoordelijkheden zijn dezelfde voor Belgen en niet-Belgen.

Voor mij is iedereen inzetbaar en heel het beleid is daar op gericht. Inzetbaarheid heeft twee kanten. We moeten ten eerste de werkgever leren werken met de doelgroep. De bouwsector leert nu bijvoorbeeld werken met allochtonen en moet vaststellen dat die goed kunnen werken. Daarnaast moeten we de mensen van de doelgroep van hun inzetbaarheid overtuigen. Dat doen we momenteel, en we zullen dat in de toekomst nog meer doen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Wij hebben voor het Subregionaal Tewerkstellingscomité Leuven enkele jaren geleden een en ander concreet onderzocht, omdat wij constateerden dat vacatures bleven openstaan.

Het klopt wat de minister zegt, maar de arbeidsongeschiktheid komt vaak voor in de bouwsector, omdat het een zware sector is. Mensen met een kleine graad van arbeidsongeschiktheid die niet voldoende is om een uitkering van het ziekenfonds te krijgen, blijven in de werkloosheid zitten en combineren hun werkloosheidsuitkering met een invaliditeitsuitkering. Een arbeidsongeschiktheid van 5 percent is vaak al voldoende om niet meer in de bouwsector te kunnen werken.

Laurys

Uit studies bleek dat er inderdaad een bepaalde normale verhouding is tussen het aantal beschikbare mensen en het aantal vacatures dat blijft openstaan in de bouwsector. Het akkoord tussen de VDAB en de confederatie vind ik uitstekend. Andere sectoren kunnen daar een voorbeeld aan nemen.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Klopt het dan dat 60 percent van het potentieel aan mensen niet kan worden ingezet ?

De heer Jan Laurys : Ik weet niet of het 60 percent is. Een heel groot deel is niet beschikbaar voor de arbeidsmarkt, maar komt ook niet in aanmerking om een uitkering van het ziekenfonds te krijgen of geld te ontvangen van de arbeidsongevallenverzekering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Van Duppen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aanvraagperiode tot het bekomen van een aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Duppen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aanvraagperiode tot het bekomen van een aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, ik heb een technische vraag met een heel menselijk aspect. Artikel 1, paragraaf 11 van het besluit van de Vlaamse regering houdende de aanmoediging in het Vlaams Gewest van de wedertewerkstelling van uitkeringsgerechtigde volledige werklozen of van de daarmee gelijkgestelde personen door middel van de herverdeling van de arbeid van 6 oktober 1998 bepaalt het volgende : 'Om geldig te zijn, moet de aanvraag tot het bekomen van de aanmoedigingspremie worden ingediend binnen de zes maanden

na aanvang van de loopbaanonderbreking of van de verminderde arbeidsduur of na het verlenen van de erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid'.

Over de aanvraagregeling bestaat heel wat onduidelijkheid bij werknemers. Zij denken immers onterecht dat de werkgever die aanvraag voor hen indient. Daardoor zijn er laattijdige indieningen. De termijn van 6 maanden is beduidend korter dan de termijnen voor andere sociale vergoedingen. Daarvoor is de termijn immers vaak twee of drie jaar.

In het besluit dat ik zojuist heb vermeld, staat in artikel 13 dat er een opvolgingscommissie wordt aangesteld die de gevolgen bestudeert en die om de zes maanden een evaluatie maakt en voor bijsturing zorgt. Er staat ook in dat de administratie via haar vertegenwoordiger de nodige relevante informatie over het stelsel van de aanmoedigingspremie overmaakt aan het subregionaal tewerkstellingscomité en er om de zes maanden een rapport over publiceert. In concreto bestaat er echter nogal wat wrevel bij de mensen, omdat zij met een reglementering worden geconfronteerd die vrij ingewikkeld en anders is dan de gebruikelijke regelingen in dit soort materies.

Mijnheer de minister, wat waren de resultaten van de opvolgingscommissie ? Wat zijn de mogelijke effecten van de opvolgingscommissie ? Kan de termijn van zes maanden niet worden uitgebreid tot een termijn van twee of drie jaar ?

Ik wil ter argumentatie nog even een streven van de Vlaamse en de federale regering aanhalen. Dat streven is mensen aanmoedigen om zich zo goed mogelijk te integreren in hun werk en in hun activiteiten als gezinslid en verzorger van bijvoorbeeld bejaarden en zieke kinderen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zit met deze vraag verveeld. Deze regering huldigt de gedachte van de autonomie van de persoon. Vanuit die gedachte zou ik moeten zeggen dat het een goede reglementering is, omdat het individu zelf zorgt voor de premies waarop het denkt recht te hebben. De praktijk wijst echter uit dat er nog een aantal zaken fout lopen. Moeten we dan terugkeren tot de betuttelingsgedachte, waarbij alles via de werkgever moet verlopen ? Dat druist in tegen de filosofie van de reglementering.

Er zijn inderdaad moeilijkheden. Ik heb geen opvolgingscommissie nodig om dat vast te stellen. Er

Landuyt

zijn zeker misverstanden over de termijn. Tot mijn frustratie stel ik bovendien vast dat ik die situatie niet kan corrigeren. Het besluit geeft mij die mogelijkheid niet. Ik ben natuurlijk bereid eens na te gaan hoe wij de reglementering in de toekomst kunnen aanpassen. Misschien krijg ik wel de gelegenheid tot aanpassingen via het Vlaams Interprofessioneel Akkoord.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Ik dank de minister voor zijn zeer kort antwoord. Ik heb echter enkele bemerkingen. Ik dacht dat het uitgangspunt van deze regering was dat er een maximale mogelijkheid moet worden geboden om de zelfredzaamheid en de autonomie van de persoon aan te moedigen. Dat impliceert dat de zwakkeren die plots worden geconfronteerd met de nood een aanvraag te doen, daar de mogelijkheid toe moeten krijgen. Dat wil zeggen dat zij van de regeling op de hoogte moeten zijn. Uit praktijkervaringen blijkt echter dat de mensen niet voldoende zijn geïnformeerd over de regeling. Als wij de autonomie van de persoon nastreven, zullen we moeten zorgen dat men veel gemakkelijker over gegevens kan beschikken. Ik ben ook blij dat de minister in de mate van het mogelijke die periode uit de reglementering in de toekomst wil aanpassen.

In de praktijk zijn een aantal misverstanden ontstaan door onvolledige informatie of door foute informatie die werd verstrekt door de werkgever. Zo installeerden mensen zich in een situatie waarin die aanmoedigingspremie van pas kan komen, namelijk de verzorging van een chronisch of terminaal ziek kind of de opvang en verzorging van een bejaarde. Post factum kwamen zij in moeilijkheden toen de administratie hen meedeelde dat ze niet van de aanvraagregeling kan afwijken, ook al is de aanvraag inhoudelijk terecht en past ze in de doelstelling van de regelgeving.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik kan enkel herhalen dat ik bereid ben om de zaken op het vlak van de communicatie en de reglementering nader te bekijken. Hoewel ik niet in staat ben om het zo geleerd uit te drukken, ben ik het in feite eens met de analyse van de heer Van Duppen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Er is eigenlijk maar één praktisch probleem. Bij het invoeren van de bestaande regeling heeft men besloten om hier een termijn van zes maanden aan te verbinden. Men wou hiermee een regularisering vermijden van alle mensen die ooit hadden beslist om deeltijds te werken.

Men heeft een aantal stappen willen vergemakkelijken om het deeltijds werken in welbepaalde omstandigheden mogelijk te maken, maar men moet evenwel snel beslissen. Die beslissingen moeten bovendien in het kader van deze wetgeving worden genomen. Er werd terecht gevreesd dat al de mensen die vroeger in een comfortabele situatie hadden beslist om deeltijds te werken, zich zouden laten regulariseren.

Indien men iets wil doen aan bepaalde schrijnende omstandigheden moet men niet zomaar iedereen regulariseren. Dit is nooit de doelstelling van deze wetgeving geweest. Aangezien in een vast budget is voorzien, zou men dit trouwens niet kunnen betalen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aangekondigde maatregelen van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aangekondigde maatregelen van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, het levensgrote probleem van de mensenhandel begint stilaan door te dringen tot alle Belgische beleidsniveaus. Recent hebben de federale ministers Vandembroucke en Onkelinx aangekondigd dat ze een aantal gezamenlijke maatregelen hebben genomen in de strijd tegen de mensenhandel.

Zij zijn van oordeel dat de mensenhandel niet enkel een probleem van politie en justitie is. Het gaat hier tevens om een ernstig sociaal probleem. Beide federale ministers hebben nu de krachten

Hostekint

gebundeld om het smokkelen en het tewerkstellen van illegalen op het terrein strenger aan te pakken.

Voortaan zullen de inspecteurs van de sociale zekerheid en van de RVA gezamenlijk worden ingezet om acties te ondernemen tegen de uitbuiting van illegalen in de zogenaamde probleemsectoren. Deze sectoren worden door de ministers ook opgesomd. Het gaat hier om de horeca, om de textielateliers, om de lompenbedrijven, om de schoonmaakbedrijven, om land- en tuinbouw en om de prostitutie. Het verwondert me evenwel dat de sport – en meer in het bijzonder het voetbal – niet in deze lijst van probleemsectoren is opgenomen.

Maandelijks zal in elk gerechtelijk arrondissement van het land een grootscheepse actie plaatsvinden. Voor het hele land betekent dit meer dan 300 acties per jaar.

De minister van Justitie heeft een richtlijn voor de parketten aangekondigd om de door de inspecteurs vastgestelde misdrijven steeds te vervolgen. Blijkbaar wordt het grootste deel van de klachten momenteel geseponeerd. Slechts in 13 percent van de gevallen worden de vastgestelde inbreuken daadwerkelijk vervolgd en bestraft.

De minister van Justitie heeft tevens bevestigd dat de 27 gerechtelijke arrondissementen in ons land binnenkort zullen kunnen beschikken over een operationele cel gespecialiseerd in mensenhandel, mensensmokkel, seksuele uitbuiting van minderjarigen en orgaanhandel.

Het is een positieve zaak dat de verschillende niveaus van ons land de strijd met de mensenhandel hebben aangebonden. Mijns inziens is het van groot belang dat deze strijd wordt gecoördineerd. Er moet niet enkel een samenwerking zijn tussen de federale diensten, de federale diensten moeten ook samenwerken met de diensten van het gewestelijk niveau.

Het is duidelijk dat de illegale arbeiders hier niet zomaar neerstrijken. Ze worden naar hier gebracht en in het illegale circuit geplaatst door malafide tussenpersonen. Dit geldt eveneens voor de minderjarigen. Men zou deze mensen kunnen omschrijven als malafide makelaars. Die uitdrukking is eigenlijk nog veel te zachtaardig, want die tussenpersonen zijn werkelijk gangsters.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor de arbeidsbemiddeling. Er bestaat een goed en streng

decreet op de privé-arbeidsbemiddeling. Op mijn vraag hebt u onlangs een onderzoek bevolen bij bepaalde voetbalclubs uit eerste en tweede afdeling. Sedert het begin van dit onderzoek zijn een aantal nieuwe elementen aan het licht gekomen.

Ik zou hier even het zesde jaarrapport van het Centrum voor Racismebestrijding en Gelijke Kansen willen citeren : ‘Dat er in de wereld van het voetbal een probleem bestaat op het vlak van de mensenhandel is al lang bekend. België is nu eenmaal een draaischijf geworden van deze mensenhandel.’ Iets verder kan men lezen dat : ‘de mensenhandel wordt vergemakkelijkt door de laksere regelgeving in vergelijking met andere landen en door een aantal wanpraktijken die blijven duren. Het gaat om alle niveaus : spelers, makelaars en clubs. Er wordt gepalaverd om de regels toch maar te kunnen omzeilen. Bepaalde makelaars brengen jongeren eerst hier onder, terwijl ze goed weten dat ze later worden doorgeschoven naar een ander land.’

Mijnheer de minister, u bent wellicht op de hoogte van het feit dat nu ook een onderzoek is gestart bij FC Roeselare, een ploeg uit tweede afdeling. Dit onderzoek is eigenlijk op uw vraag opgestart. Hoewel ik zelf van Roeselare afkomstig ben, koester ik geen wraakgevoelens tegenover deze voetbalploeg.

Sedert het begin van het vorige seizoen zijn bij FC Roeselare een aantal Nigerianen op onwettelijke wijze binnengehaald. Men heeft hiervoor toeristenvisa met een geldigheidsduur van zes maanden gebruikt. Bovendien werden deze spelers naar hier gebracht door niet-erkende makelaars. Deze makelaars zijn zelfs door de FIFA geschorst.

Deze spelers werden bij FC Roeselare aangeboden, en ze werden gedurende een aantal maanden getest. Ze hebben tevens een aantal wedstrijden gespeeld bij de beloften. Bepaalde spelers hebben ook in de eerste ploeg meegespeeld. Deze feiten zijn flagrant in strijd met het decreet op de privé-arbeidsbemiddeling.

Ik wil hier niet dieper ingaan op de ontwikkelingen van het voorbije weekend. Ik wil enkel een interview met de voorzitter van FC Roeselare citeren. In verband met de heer Omo, een jonge Nigeriaanse speler van zestien jaar, zegt hij : ‘dat zijn vereniging zich niets te verwijten heeft, omdat hij geen achttien jaar is en zodoende niet in aanmerking komt voor een contract. Hij testte twee tot drie maanden bij de beloften en daarvoor hebben we hem vergoed.’

Hostekint

Voor die speler heeft de ploeg nu een ticket naar Lagos besteld. Op een bepaald ogenblik wist men niet goed hoe men de zaak moest aanpakken. Toen zijn een aantal agenten van de politie in burger de jongen gaan opzoeken. Ze hebben hem het ticket aangeboden en hem gevraagd te vertrekken. De jongen heeft het ticket evenwel wijselijk geweigerd. Het ticket is vervolgens bij senator Dedecker terechtgekomen. De heer Dedecker heeft het ticket in bewaring gehouden en heeft via het Centrum voor Racismebestrijding en Gelijke Kansen een klacht tegen FC Roeselare ingediend.

Dit is geen alleenstaand geval. Ik geef u dit voorbeeld, omdat ik de club tamelijk goed ken en omdat de misbruiken al een aantal maanden in de mediabelangstelling staan. Mijnheer de minister, kunt u enige uitleg verschaffen ? U hebt immers het onderzoek bevolen en bent bevoegd voor de voetbalmakelaars.

Een aantal maatregelen werd genomen door de federale ministers Vandembroucke en Onkelinx. De bevoegdheden situeren zich op zowel federaal als gewestelijk vlak, en vergen opvolging. Werd u betrokken bij de opmaak van de federale maatregelen ? Ik ben ervan overtuigd dat u als minister voor Werkgelegenheid een bijdrage kunt leveren aan de strijd tegen de mensenhandel als aanvulling op de federale maatregelen. Welke maatregelen hebt u reeds getroffen ? Wat is de stand van zaken in het onderzoek dat door uw diensten werd ingesteld bij de voetbalsploegen van eerste en tweede nationale ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens de vorige legislatuur, toen de minister nog deel uitmaakte van het federaal parlement, hebben we tijdens de jaren 1997 en 1998 heel uitgebreid onderzoek verricht naar het probleem van de mensenhandel in de sport en meer bepaald in de voetbalsport.

Uit de Handelingen van de commissie voor de Mensenhandel van de Senaat blijkt echter dat er nog niet veel is veranderd. De intensiteit is misschien wat afgenomen en waarschijnlijk worden een aantal anekdotes teveel belicht, maar de voorgestelde maatregelen zijn onvoldoende structureel.

We hebben aan het decreet op de arbeidsbemiddeling een hoofdstuk toegevoegd waardoor de sportarbeidsbemiddeling wordt gereguleerd en ge-

reguleerd via de sportmakelaars. Het gaat over een goed decreet en een goed hoofdstuk, maar het is slechts van toepassing op de vijf of zes Vlaamse makelaars die opereren bij onze voetbalclubs. De andere makelaars, met name de Waalse, vallen niet onder deze regeling. Uiteraard gaat het over een gewestbevoegdheid, maar ik vraag me af waarom niet het voorbeeld wordt gevolgd van de uniforme dopinglijst die samen werd opgesteld door de Waalse, Vlaamse en Brusselse ministers van Sport. Kunt u het initiatief nemen om samen met uw collega's van het Waals en Brussels Gewest een eenduidige regeling te treffen voor de sportmakelaars ? Ik ben me ervan bewust dat de buitenlandse makelaars ook dan nog een probleem zullen vormen, maar het zou alvast een stap vooruit zijn als de positie van de makelaar wordt geharmoniseerd in de drie gewesten van ons land.

Ook het probleem van het uitlenen van spelers kwam aan bod tijdens ons onderzoek. Het gaat over het uitlenen van jonge spelers van achttien of negentien jaar die nog niet klaar zijn om mee te draaien in het eerste elftal van hun ploeg. Die spelers zouden kunnen worden uitgeleend aan een minder goede eersteklasseploeg of aan een tweedeklasseploeg. Onze wetgeving inzake arbeidsvergunningen laat dit echter niet toe. Nochtans is het een heel goed middel op sportief vlak. Ik ben voorstander van het uitlenen van spelers, mits dat op een transparante wijze en volgens afspraken gebeurt. Bestaat er een kans dat u dit in overleg met uw federale collega van Arbeid mogelijk maakt ? Het is immers een praktijk die wordt toegepast en een aantal problemen met de arbeidsvergunning tot gevolg heeft. Het uitlenen is een goed middel om jonge spelers wat te laten rijpen en volwassen te laten worden. Het is een goed middel om hun opleiding te verbeteren.

We stelden ook een probleem vast inzake de rol van de Voetbalbond. Tijdens een hoorzitting was de heer Peeters, die ondertussen voorzitter van de bond is geworden, aanwezig. Hij kwam het standpunt van de bond verdedigen en deed dit op een heel constructieve wijze. Hij beloofde de medewerking van de bond op alle mogelijke vlakken. Ik stel me echter vragen bij het volgende. Iedereen weet dat voor het begin van de match een identiteitscontrole wordt uitgevoerd door de scheidsrechter. Het kan toch niet moeilijk zijn om op basis van lijsten en van de paspoorten enkel spelers die door de Voetbalbond zijn erkend, te laten meespelen. Ik begrijp helemaal niet waarom dat niet gebeurt. Tijdens de hoorzitting werd hier nochtans over gesproken. De Voetbalbond blijft naar mijn aanvoelen

Denys

in gebreke. Ik vraag u daarom om heel duidelijke afspraken te maken met de bond.

Ook het probleem van de betaling van buitenlandse spelers kwam aan bod. Ik heb het gevoel dat nu een systeem wordt opgezet om de mensenhandel uit te roeien – en ik ontken geenszins dat de problemen bestaan -, maar dat daarbij wordt geprobeerd om te werken via het principe ‘eigen spelers eerst’. Ik voel aan dat men tracht te verijdelen dat nog buitenlandse spelers naar hier komen. De waarborg van 4 tot 5 miljoen frank wijst hier alvast op. (*Opmerkingen van de heer Patrick Hostekint*)

De lat moet ergens worden gelegd, maar 4 tot 5 miljoen frank als minimumloon voor een jonge speler uit het buitenland, lijkt me toch wat overdreven. Zeg dan liever dat er geen buitenlandse spelers meer naar ons land mogen komen.

Ons voorstel lijkt me veel zinvoller. Het is gebaseerd op een voorbeeld uit Frankrijk. Gisteravond had ook de heer Dedecker het hierover in Roeselare. In Frankrijk kunnen buitenlandse spelers vanaf zestien jaar voor een opleiding terecht in topsportscholen van een aantal grote clubs : les centres de formation. Alles verloopt er heel transparant. Ik vind het een goed idee om jongeren op te leiden in erkende centra. Onze topsportscholen zijn vergelijkbaar met de Franse centra. Waarom kan dat bij ons niet ?

Mijnheer de minister, u zult misschien antwoorden dat deze zaken niet tot uw bevoegdheden behoren. Ik ben echter overtuigd van de nood aan samenwerking tussen u en de minister van Sport en aan overleg met de federale overheid. De opmerkingen die ik heb gemaakt, heb ik niet uitgevonden : het zijn een aantal conclusies uit het debat dat we hier hebben gevoerd in de periode 1996-1998.

De voorzitter : Ik wil daaraan toevoegen dat de mensenhandel in tal van andere sectoren nog schrijnender is dan in het voetbal. Daar moet de Vlaamse regering in haar beleid ook rekening mee houden.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal systematisch op de vragen antwoorden. De heer Hostekint vroeg of er overleg is geweest over de maatregelen van de federale ministers Onkelinx en Vandenbroucke. Ik moet daar negatief op antwoorden. In de praktijk is er wel

een wisselwerking tussen de Vlaamse arbeidsinspectie en de federale sociale en arbeidsinspecties.

Het is mij opgevallen dat de sport niet wordt genoemd als sector waar enige actie inzake mensenhandel verantwoord zou kunnen zijn. Het is me ook opgevallen dat de acties inzake mensenhandel gebeuren zonder er de federale minister van Justitie bij te betrekken. Als men effectief iets aan het probleem wil doen, moet men er nochtans voor zorgen dat de parketten op dezelfde lijn zitten. Dit valt echter niet onder mijn bevoegdheid.

Wat mij wel stoort, is het feit dat de sport niet wordt vernoemd als mogelijke sector van mensenhandel. Ik vind dat erg eigenaardig. Als reactie daarop hebben we de media op de hoogte gebracht van de acties van de Vlaamse inspectie. Ik heb ook aangeboden om hierover overleg te plegen met het federale niveau.

We zetten onze werkwijze gewoon verder. Enerzijds ben ik bevoegd voor het afleveren van de arbeidsvergunningen en daar controles op uit te oefenen, anderzijds ben ik bevoegd voor de erkenning van makelaars. We hebben daar een jaar geleden voor de sport een specifieke reglementering voor uitgewerkt. We hebben ook de vakantieregeling voor de administratie die instaat voor het verlenen van de arbeidsvergunningen gewijzigd, zodat de documenten binnen de twaalf dagen worden afgeleverd. We willen niet dat men ons iets kan verwijten. Het is een feit dat er problemen zijn met de Belgische wetgeving inzake het afleveren van verblijfsvergunningen. Op Vlaams niveau echter worden de arbeidsvergunningen altijd tijdig afgeleverd.

Een andere preventieve maatregel was de afspraak met de Voetbalbond om samen te werken. Nu rijst er echter enige aarzeling om die afspraak daadwerkelijk te ondertekenen. De Voetbalbond blijkt een erg democratisch orgaan te zijn dat de achterban voor elk detail raadpleegt. De afspraak houdt in dat er geen enkele spelerslicentie wordt afgeleverd als de club die de speler wil tewerkstellen, geen arbeidsvergunning heeft. Zowel de bond als de betrokken voetbalclub krijgen per fax een kopie van de arbeidsvergunning. Het argument dat men van niets wist, geldt dus niet langer.

Verder heeft de Voetbalbond er zich toe geëngageerd om clubs te bestraffen die samenwerken met makelaars die niet door Vlaanderen zijn erkend. Dat betekent concreet dat de bond ervoor zorgt dat makelaars die in Vlaanderen actief willen zijn, een Vlaamse erkenning moeten krijgen. Op het

Landuyt

hele Belgische grondgebied moet een makelaar dus een Vlaamse erkenning hebben. Men kan bijna geen enkel contract afsluiten zonder in contact te zijn met een Vlaamse club. Voor makelaars zonder Vlaamse erkenning blijft het wel mogelijk om contracten af te sluiten tussen de vier Waalse eerste-klasseclubs.

De heer André Denys : Kan een Waals makelaar bijvoorbeeld door Vlaanderen worden erkend ?

Minister Renaat Landuyt : Ja, als die Waalse makelaar voldoet aan de vereisten. De Belgische Voetbalbond zal er eigenlijk voor zorgen dat de Vlaamse reglementering voor de erkenning van bemiddelaars ook in Wallonië geldt.

Ik neem de tip mee om de scheidsrechters te vragen mee te werken aan het preventief beleid. Bij de controle van de passen kunnen ze evengoed de arbeidsvergunningen controleren. Ik heb verder van De Post geleerd dat ik ook met sponsors afspraken kan maken. Die hebben de mond vol over ethisch besturen en verantwoord ondernemen. Het zou dan ook onverantwoord zijn om in sponsoring te voorzien voor clubs die open en bloot de reglementering aan hun laars lappen.

Het is me niet te doen om mensen te pakken op overtredingen. De vele inbreuken die we hebben vastgesteld zijn niet gelijk te stellen met mensenhandel. Sport wordt echter door iedereen bekeken. Het is dan ook een must dat de wetgeving om mensenhandel tegen te gaan, daar wordt nageleefd. Als we daar de ogen voor zouden sluiten, zijn we met z'n allen hypocriet. Sport heeft immers een voorbeeldfunctie. Het enige wat ik op Vlaams niveau kan doen, is de grote mazen van het net voor mensenhandelaars kleiner maken. Nu moeten de andere instanties hun verantwoordelijkheid opnemen.

Uit onze eerste vaststellingen blijkt dat er clubs werken met spelers zonder arbeidsvergunning. We hebben ook andere overtredingen van de arbeidswetgeving en de RSZ-regels vastgesteld. Deze informatie werd overgemaakt aan de bevoegde instanties, namelijk de federale inspectiedienst en vooral het parket bij de arbeidsrechtbanken. Zij moeten nu het nodige doen voor de dossiers die ze van ons hebben gekregen. Ongetwijfeld zullen we ze nog meer materiaal bezorgen.

De administratie is goed voorbereid om in de loop van de zomer de nodige arbeidsvergunningen af te leveren voor de transfers. De inspectie is klaar met

een plan voor de controle. Ik maak daar geen geheim van. We zullen geen individuele spelers controleren, maar de arbeidsdossiers bij de werkgevers, de clubs dus, opvragen. Dat is alles. Uit die dossiers kan worden afgeleid welke makelaars en tussenpersonen er werden ingeschakeld. Dat moet immers worden vermeld op de aanvraag voor een arbeidsvergunning. We zullen controleren of de arbeidsvergunning in orde is en of alle bepalingen wel worden nageleefd. Als bijvoorbeeld een minimumloon niet wordt uitbetaald, pleegt men valsheid in geschrifte. We hebben genoeg inspiratie om de parketten en inspectiediensten bijkomend werk te bezorgen.

Momenteel controleren we 45 voetbalmakelaars waarover we soms wat meer, soms wat minder informatie hebben. Ze krijgen de kans om hun versie van de feiten te geven. Van allen staat vast dat ze zich hebben beziggehouden met makelaardij. Geen van hen behoort tot de groep van de ongeveer 20 erkende makelaars. Bij het omzeilen van de regels voor bemiddeling legt men zeer veel creativiteit aan de dag. Nochtans is men bemiddelaar van zodra men aanwezig is bij de ondertekening van het contract door werkgever en werknemer. Uiteindelijk is het echter de rechter die over dit soort zaken moet beslissen.

In augustus en september zullen we de eerste-klasseclubs controleren. In september en oktober komen de clubs uit de tweede klasse aan de beurt, de derde klasse volgt in oktober en november, en de vierde in november en december. Na voetbal gaan we verder met de andere sporttakken. We moeten ervoor zorgen dat alle sportclubs de reglementen naleven. Natuurlijk zullen we daar de mensenhandel niet mee uitroeien, maar we kunnen wel een voedingsbodemp wegnemen. We besproeien de grond waarop het onkruid groeit. Geen enkele sportclub zal nog verbaasd kunnen opkijken als blijkt dat ze verwickeld is in de mensenhandel. De bestaande reglementering is niet ingewikkeld. De naleving ervan is de beste garantie voor het vermijden van mensenhandel in de sport. Sport zou ook spraakmakend moeten zijn in het naleven van de reglementen.

De vraag van de heer Denys over het uitlenen van spelers betreft de problematiek van de terbeschikkingstelling van werknemers. Achter sommige praktijken schuilen goede intenties. Ik wil het de sportclubs zeker niet moedwillig moeilijk maken. Het zou evenwel een goede zaak zijn als aan alle dubbelzinnige situaties een einde wordt gemaakt. Ik beschik over voldoende materiaal om bij mijn

Landuyt

federale collega's aan te dringen op een interministeriële conferentie over sport.

Sport zorgt voor een specifieke vorm van tewerkstelling waar een eigen reglementering voor zou moeten bestaan. De arbeidskaarten van de spelers interesseren mij niet, maar wel de arbeidsvergunningen van de clubs. Voor de werknemers moeten we de zaken niet ingewikkelder maken dan nodig is. Als de werkgevers altijd correct handelden, zou dat al veel problemen oplossen. Voor bepaalde terbeschikkingstellingen zouden regels moeten worden vastgelegd. Het is echter verkeerd om te denken dat men op deze manier de bestaande reglementering kan omzeilen. De regels moeten worden nageleefd. Daarom willen we zorgen voor een degelijke controle.

Ik herhaal dat we niet blind zijn voor specifieke problemen. Ook in andere sectoren werken we, in overleg met de arbeidsinspectie en de sociale inspectie, de nodige maatregelen uit om te strijden tegen de mensenhandel. Het verwondert me dat de federale ministers de sport niet aanzien als een probleemsector.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, u rekent dus nog op de Belgische Voetbalbond ?

Minister Renaat Landuyt : We zullen iedereen dwingen de regels na te leven, maar in afwachting doen we ons werk.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, zoals de heer Denys opmerkte, vonden hier drie jaar geleden een aantal hoorzittingen plaats, die tot afspraken met de commissie hebben geleid. Van de goede voornemens van de Belgische Voetbalbond is echter weinig terechtgekomen. Gelukkig is er nu meer wetgeving, zoals het decreet over de arbeidsbemiddeling, zodat u de betrokkenen gemakkelijker onder druk kan zetten.

Hoed u echter voor al te veel vertrouwen in de Belgische Voetbalbond, die in feite een vereniging van clubs is. Elke functionaris van de bond behoort tot een voetbalclub, en ook de topmensen zullen de belangen van de clubs verdedigen. In uw plaats zou ik terughoudend staan tegenover deze organisatie. Net zoals andere bedrijven wil een voetbalclub zo goedkoop mogelijk werken. Transfers moeten zo weinig mogelijk kosten en zoveel mogelijk opbrengen als de speler wordt doorverkocht. Alle voetbalclubs werken zo. Mijns inziens moet u niet veel van deze mensen verwachten. Dus u stelt veel hoop in

de Belgische voetbalbond. Ik wens u daar alle succes toe.

U hebt een aantal controles uitgevoerd in eerste klasse. Die afdeling is dus gecontroleerd. U hebt dat gedaan, of niet ?

Minister Renaat Landuyt : Neen, we hebben de eerste klasse gewoon als testcase gecontroleerd, waarbij we een aantal zaken hebben vastgesteld. Nu is er echter een nieuwe periode, en er is de transferperiode. Er zullen nieuwe spelers binnenkomen. We kunnen nu al de eerste bewegingen waarnemen. We hopen dat iedereen met een arbeidsvergunning tewerkgesteld wordt.

De heer Patrick Hostekint : Ik hoop dat u bij de volgende controles op minder onregelmatigheden zult stuiten dan de eerste keer. Ik ben zelf niet echt nauw betrokken bij het beleid van sportclubs, maar ik kan u wel verzekeren dat heel wat sportclubs – zelfs in eerste nationale – op zeer amateuristische wijze worden geleid. Ik stel me altijd vragen bij de manier waarop grote managers uit de privé-sector opeens een voetbalclub gaan leiden. Dat is soms echt beneden alle peil. Die waarschuwing wil ik gewoon meegeven.

Mijnheer de minister, ik heb al vastgesteld dat u op een zeer goede manier bezig bent met dit dossier. Het is echter geen zaak van Vlaanderen alleen. Ook het federale niveau is betrokken partij. In elk geval, ik wens u zeer veel succes toe in uw strijd tegen de mensenhandel, maar u mag nooit vergeten dat de voetbalclubs zeer inventief zijn in het omzeilen van de wetgeving.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, één fout mogen we zeker niet maken : we mogen de transfers niet gelijkstellen met mensenhandel.

De heer Patrick Hostekint : Dat heb ik ook nooit gezegd.

De heer André Denys : Inderdaad, maar sommige anderen doen dat wel. We mogen transfers dus niet gelijkstellen met mensenhandel. In die zin wil ik zeer duidelijk zeggen dat we het akkoord dat werd bereikt tussen de Europese Commissie en de internationale voetbalbond FIFA, volkomen volgen. In dat akkoord brengt men een interpretatie naar voren die eigenlijk ook in onze wetgeving zou moeten worden omgezet.

Denys

Mijnheer de minister, ik ben tevreden dat u een alibi van de clubs en de voetbalbond wegneemt. Vaak beweert men immers dat men de zaken niet goed kan controleren omdat de arbeidsvergunning bij wijze van spreken te laat komt. Nu hebt u zeer duidelijk gezegd dat u ervoor zult zorgen dat de arbeidsvergunning binnen een periode van 12 dagen klaar is. Daardoor verdwijnt dat alibi van de voetbalbond dus, wat me ten zeerste verheugt.

Ik vind het ook positief dat u diepgaand onderzoek wilt verrichten naar al degenen die zich, al dan niet terecht, als makelaar uitgeven. Ik ben verrast dat het om zoveel mensen gaat. Het was me niet bekend dat er 20 erkend waren. Ik dacht dat het er maar 5 of 6 waren. Hoe dan ook, het verheugt me dat er 20 zijn die zich inschrijven in onze Vlaamse reglementering, en aldus erkend kunnen worden. Als ik het goed heb begrepen, zijn er daarnaast echter nog 45 die nog altijd actief zijn. Het verrast me dat er toch nog altijd zoveel figuren zijn die een graantje proberen mee te pikken. Ik steun u dan ook volledig in uw pogingen om daaraan een einde te maken.

Het verheugt me eveneens dat u zegt dat de voetbalbond bereid is om de in Vlaanderen uitgewerkte reglementering ook toe te passen in het volledige land. Het verheugt me echter minder dat u zegt dat de voetbalbond nog aarzelt. In die zin ben ik toch wel enigszins ontgoocheld in de voetbalbond. Die ligt in deze zaak – en ook in een aantal andere zaken – enorm onder vuur, maar neemt toch nog een aarzelende houding aan, wat mij zeer ontgoochelt.

Mijnheer de minister, ik ben ook tevreden over het feit dat u van plan bent de scheidsrechters in te schakelen. Bij de paspoortcontrole zult u ook een arbeidsvergunningscontrole laten uitvoeren. Dat zal ook de controle onderling tussen de ploegen vooruithelpen.

Ten slotte ben ik ook zeer blij met het feit dat er eindelijk een interministeriële conferentie voor de sport komt, die deze problematiek zal behandelen. Het is immers broodnodig en hoogstnoodzakelijk dat de respectieve ministers van Arbeid, Tewerkstelling en Sport samenkomen om deze problematiek verder te bespreken. Het mag dan niet enkel de bedoeling zijn om nog meer controlerende maatregelen te nemen. Men moet ook constructieve maatregelen uitwerken, zoals onder meer kan gebeuren met mijn suggestie van een transparante

regeling voor het op tijdelijke basis uitlenen van spelers met het oog op hun betere vorming.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat er nu eindelijk na al die jaren een doorbraak zal komen in dit dossier.

De voorzitter : Mijnheer Denys, het verheugt mij dat u zo verheugd bent over het antwoord van de minister.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Voor de volledigheid wil ik nog het volgende zeggen. We gaan naar een erkenning van 20 makelaars. Ik weet niet of dat vandaag al het geval is, maar er zijn er 20 die een erkenning kunnen krijgen.

Wat de interministeriële conferentie betreft, hoop ik dat ik geen 'roeper in de woestijn' ben. Voorlopig stel ik enkel vast dat er niet veel van mijn collega's wakker liggen van deze problematiek. Ik ben vragende partij en ik zal alles doen om daarover een interministeriële conferentie te kunnen houden.

De heer André Denys : Wij zullen de minister zeker steunen. Hij spreekt echter over 20 mogelijke erkenningen.

Minister Renaat Landuyt : Ik vermeld uit het hoofd enkel de gevallen van wie ik weet dat ze in behandeling zijn en dat ze zullen worden erkend.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het dalend aantal Oostenrijkse toeristen in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het dalend aantal Oostenrijkse toeristen in Vlaanderen.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, u zult uit de cijfers van het Jaarboek Toerisme al hebben afge-

Van Goethem

leid dat het aantal Oostenrijkse toeristen in ons land drastisch daalt. Voor Vlaanderen moeten we spreken over een daling van 27,7 percent. In de kuststeden is de daling niet zo dramatisch als in de kunststeden, maar ze is wel algemeen. Als ik stel dat die daling een gevolg kan zijn van de toch wel stupide hetze die minister Michel tegen de Oostenrijkse regering wilde voeren, dan trap ik een open deur in. Het zou trouwens getuigen van een gezonde reactie van de Oostenrijkers.

Voorals Vlaanderen deelt in de klappen. In Wallonië maakt het aantal Oostenrijkse bezoekers slechts 0,06 percent van het aantal aankomsten uit. Voor de Walen zijn de Oostenrijkers dus verwaarloosbaar.

Minister Michel heeft gezegd dat we niet in Oostenrijk mogen gaan skiën. Het resultaat is dat het aantal Vlamingen dat in Oostenrijk gaat skiën stabiel blijft, maar dat er minder Oostenrijkers naar Vlaanderen komen. Dat is jammer, want we hebben in Oostenrijk ons gastvrije imago verloren. We verdienen beter en we moeten aan de Oostenrijkers duidelijk maken dat we, net zoals zij, de sprongen van minister Michel moeten ondergaan en dat we nog steeds een gastvrij land zijn dat geen enkel probleem heeft met democratisch verkozen regeringen.

Wat heeft de minister reeds ondernomen om het imago van Vlaanderen opnieuw te verbeteren? Zijn er eigenlijk al maatregelen genomen? Zijn er nog maatregelen in het vooruitzicht?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : We hebben een toerismebureau in Wenen en dat meldt mij dat door de invoering van een strenger belastingregime het gemiddeld besteedbaar inkomen in Oostenrijk is gedaald. Dat heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat er minder Oostenrijkers met vakantie gaan. Het heeft wel een invloed op het aantal keren dat de Oostenrijkers met vakantie gaan. Aangezien Vlaanderen voor de Oostenrijkers hoofdzakelijk de bestemming is van de tweede of de derde vakantie, komen er minder Oostenrijkers naar ons. Ze kunnen immers minder op vakantie gaan.

De heer Haider heeft trouwens een soort haatcampagne opgezet tegen België. In de pers werd voortdurend herhaald hoe slecht het hier ging. Dat kan ook hebben meegespeeld, maar daar zijn geen bewijzen voor.

De heer Roland Van Goethem : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Wij krijgen een belastingvermindering. Het aantal Vlamingen dat in Oostenrijk op vakantie gaat zal dus nog stijgen. De Vlaming zal immers meer besteedbaar inkomen hebben. De haatcampagne in Oostenrijk tegen België zal wel een reactie zijn geweest op de haatcampagne die vanuit ons land werd gevoerd.

Minister Renaat Landuyt : Haat roept altijd haat op. Daarom zijn wij tegen politiek die haat opwekt.

De heer Roland Van Goethem : Daarover zijn we het dan toch eens.

Minister Renaat Landuyt : Wij hebben in Vlaanderen een groter besteedbaar inkomen. Daardoor kunnen we een tweede of een derde keer op vakantie gaan. Dat is in het voordeel van Vlaanderen als vakantieland, omdat de Vlaming vaak tijdens zijn tweede of derde vakantie in Vlaanderen blijft. Ik zoek echter een zinnetje, een sprekend citaat uit een rapport dat iets zegt over de gevoerde haatcampagnes. Op een bepaald ogenblik stelt een ambtenaar het volgende : 'Zo ziet men dat er kan gesproken worden van een regelrechte campagne of van het in de hand werken van haatgevoelens door de media.' Vervolgens maakt men een analyse, die erop neerkomt dat de heer Haider ongeveer 35 keer herhaalt hoe corrupt België is. (*Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme*)

De heer Roland Van Goethem : Dit betekent dat een klein charmeoffensief in Oostenrijk niet zou misstaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan weerwerkers in buitenschoolse kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan weerwerkers in buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, de buitenschoolse kinderopvang is een thema dat in

Becq

deze commissie allicht niet regelmatig ter sprake komt. De betrokken weerwerkers vormen hierop een uitzondering.

Het betreft hier een sector waarmee zeer veel kinderen te maken hebben. Sinds 1 juli 2000 vallen de aanvragen onder de Vlaamse bevoegdheden. Dit betekent dat Vlaanderen in de nodige middelen moet voorzien voor deze specifieke projecten. Ik heb daarnet de lopende aanvragen even opgeteld. Het gaat om ongeveer 3.000 kinderen. De organisatoren van deze projecten willen tijdens de vakantieperiode of in een voor- of naschools verband in de nodige opvang voorzien.

Op vraag van de CVP heeft minister Vogels destijds beloofd dat men voor de buitenschoolse opvang slechts één dossier bij Kind & Gezin zou moeten indienen. Kind & Gezin zou voor de erkenningen zorgen. Een voorafgaande erkenning zou de noodzakelijke voorwaarde zijn om over personeel te kunnen beschikken. De werkmiddelen worden sinds kort vanuit de welzijnsbegroting gefinancierd.

Er rijst momenteel evenwel een probleem. Minister Vogels heeft in haar begroting in 65 miljoen frank voorzien. Hoewel de werking van de projecten tot voor kort door het federale niveau werd gefinancierd, heeft de Vlaamse overheid steeds weerwerkers aangeboden. Dit is trouwens ook de oorzaak van de scheeftrekking tussen de Waalse en de Vlaamse middelen. Uiteindelijk blijken momenteel 31 nieuwe aanvragen voor te liggen. Een aantal van die aanvragen zijn principieel goedgekeurd. Hoewel ze een principieel akkoord van Kind & Gezin hebben gekregen, krijgen deze organisaties nu te horen dat ze niet langer over weerwerkers kunnen beschikken. Ze krijgen tevens het bericht dat er geen middelen meer zijn om die weerwerkers te betalen.

Ik heb eens naar de Gecofoon gebeld. Ik heb daar de vraag gesteld of wat ik heb vernomen ook klopt. De mensen van de Gecofoon hebben me geantwoord dat dit klopt en dat er geen middelen meer zijn voor weerwerk. Ze hebben hier wel onmiddellijk aan toegevoegd dat men momenteel naar oplossing zoekt. Dit gebrek aan middelen schept evenwel heel wat problemen. Bepaalde organisaties hebben een aanvraag ingediend bij Kind & Gezin en moeten nu wachten. Sommige organisaties willen in de vakantieperiode beginnen. Andere organisaties willen pas op 1 september 2001 beginnen, maar willen hun initiatief nu reeds lanceren.

Deze organisaties willen dan ook zeker weten of ze over het nodige personeel zullen kunnen beschikken.

Mijnheer de minister, klopt het dat er geen financiële middelen meer zijn om weerwerkers in te schakelen? In het antwoord op een schriftelijke vraag aan minister Vogels heb ik gelezen dat er wel weerwerkers zijn toegewezen aan ongeveer vijftien initiatieven. In totaal gaat het hier allicht om een dertigtal personeelsleden.

Ik heb tevens vernomen dat achttien projecten over een principieel akkoord beschikken. Het gaat hier om zeventien personeelsleden. Het is nog steeds niet duidelijk of de nodige middelen beschikbaar zijn. Kind & Gezin heeft die projecten dus goedgekeurd en vindt dat ze van start mogen gaan. Deze organisaties moeten eerst evenwel het nodige personeel krijgen.

Bovendien liggen er nog 31 formele aanvragen te wachten. Het is niet geweten of deze organisaties over de nodige tewerkstellingsmiddelen zullen beschikken om het nodige personeel binnen te halen zodat de kinderopvang ook echt kan worden georganiseerd.

In het licht van het voorgaande zou ik de minister graag enkele vragen stellen. Klopt de bewering dat er geen middelen meer zijn om weerwerkers aan te werven? Hoeveel initiatieven zullen op hun honger blijven zitten? Om welke initiatieven gaat het hier precies? In welke oplossingen zal de minister voorzien om die initiatieven toch van start te laten gaan?

De voorzitter : Mevrouw Baeke heeft het woord.

Mevrouw Anne-Marie Baeke : Mijnheer de voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij de vorige spreker. Ik heb toevallig van een Limburgse VZW net dezelfde vraag gekregen. Het gaat hier concreet om een kinderdagverblijf dat een IBO wenst op te richten. Hoewel het dossier volledig rond is, rijzen er nu problemen in verband met de aanwerving van het nodige personeel. Deze VZW heeft te horen gekregen dat er geen middelen meer zijn om weerwerkers in dienst te nemen en kan nu niet starten met de geplande activiteiten.

Mijnheer de minister, zal er in oplossingen worden voorzien om dergelijke initiatieven op korte termijn toch van start te laten gaan?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Dat er een probleem is, klopt. Mijn budget is praktisch op. Bovendien ben ik eigenlijk tegen al die nepstatuten. Men probeert de kinderopvang nu door middel van nepstatuten uit te bouwen. Die nepstatuten waren eigenlijk bedoeld als een tewerkstellingsmaatregel. Zo kon men, bijvoorbeeld, laaggeschoolde vrouwen tewerkstellen.

Aangezien we geen zicht meer hebben op de eigen financiële mogelijkheden, heb ik, op vraag van mijn administratie, bepaalde zaken anders begroot. Dit dossier is een koekoeksei in het tewerkstellingsbudget. Uit de cijfers blijkt dat er in 1998 315 miljoen frank werd ingeschreven voor weerwerk-gesco's. In 1999 bedroeg dit budget 346 miljoen frank en in 2000 – toen ik bevoegd minister werd en mijn best deed om het onderste uit de kan te halen voor de kinderopvang – 400 miljoen frank. Een extrapolatie voor 2001 zou neerkomen op 500 miljoen frank. Het kan zo niet verder : ik kan niet de minister voor kinderopvang worden, ik moet immers ook nog een tewerkstellingsbeleid kunnen voeren.

In het licht van de begrotingsbespreking moet bijgevolg een en ander worden verduidelijkt. Ik ben van oordeel dat het niet opgaat om een statuut voor onthaalmoeders te eisen van de bevoegde federale minister en tegelijkertijd op Vlaams niveau kinderopvang uit te bouwen via nepstatuten. Omdat ik me heb voorgenoemen om me maximaal in te zetten voor het regulariseren van nepstatuten, zal ik er bij de Vlaamse regering op aandringen werk te maken van de regularisatie van de nepstatuten in deze belangrijke sector.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de minister, ik ben het er volledig mee eens dat het nepstatuut moet worden afgeschaft. De CVP heeft al meer dan eens aangedrongen bij minister Vogels om daaraan iets te doen. We vroegen om dit nepstatuut op te nemen in de algemene geste aan de social-profitsector. De weerwerk-gesco's vormen immers een heel duidelijk afgebakende groep. Het zou een kleine moeite zijn geweest om ook voor hen die toegeving te doen. U hebt die mensen echter in de kou laten staan. Dat is jammer, maar helaas.

Ik vind het heel positief dat u de zaak wilt oplossen. Ik vermoed dat u zich ertoe engageert om daartoe de nodige middelen vast te leggen. Het is jammer dat regeren ook vooruitzien is. Op de begroting voor Welzijn werd in 65 miljoen frank voorzien voor de aanvragen. Dat is te weinig. Op dit

moment zijn reeds een aantal principiële akkoorden gesloten. U zou nu iets kunnen doen.

Ik had u ook gevraagd aan welke initiatieven wel weerwerkers werden toegewezen en aan welke niet. Ik maak een onderscheid tussen drie categorieën : de volledig erkende, die met een principieel akkoord van Kind & Gezin en die die een formele aanvraag hebben ingediend, maar nog geen antwoord hebben ontvangen. Is er geen enkel project dat een weerwerk-gesco kreeg toegewezen ? Indien u dat wenst, kan ik dit herhalen in een schriftelijke vraag.

Minister Renaat Landuyt : Een schriftelijke vraag is geen slecht idee om de details te beantwoorden. Op 7 juni 2001 waren er 162,14 fulltime eenheden aangevraagd. Daarover werd nog geen beslissing genomen. Er is sprake van een exponentiële stijging. Ik kreeg echter de tip van mijn administratie om op mijn budget te letten. Ik heb dan ook beslist om de zaak stop te zetten en eerst duidelijkheid te eisen. Het zou erg zijn beloftes te doen die niet kunnen worden waargemaakt.

Het gaat niet om het louter bevriezen van de middelen, er wordt natuurlijk ook aan een oplossing gewerkt. Ik ben voorstander van een mandaat ter regularisatie. De zaak is echter niet zo eenvoudig. Het gaat niet over een eenvoudig te regulariseren DAC-statuut, maar over een gesco-statuut, wat overleg met het federale niveau vereist.

Mevrouw Sonja Becq : U zou het voorbeeld kunnen volgen van de werkingstoelagen voor Welzijn. In een eerste stap worden een aantal initiatieven erkend, waardoor een regulier kader kan worden gecreëerd waarin de betrokkenen kunnen worden tewerkgesteld.

Minister Renaat Landuyt : We mogen op Vlaams niveau ook geen federaal geld laten liggen natuurlijk.

Ik deel uw mening. Ik herinner u er nogmaals aan dat ik een groot pleitbezorger ben voor de regularisatie. Ik bepleit ook de regularisatie van de kinderopvang. Ik herhaal dat het niet opgaat om aan federaal minister Vandenbroucke te vragen het statuut van de onthaalmoeders te regelen en ondertussen zelf een slecht voorbeeld te geven. (*Opmerking van mevrouw Sonja Becq*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Helsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in het kader van de politiehervorming

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Helsen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in het kader van de politiehervorming.

De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het licht van de politiehervorming, heb ik een vraag over een mensen met een gesco-statuut. Sinds 1 april werden politieraden opgericht. In vele politiezones is begonnen met de procedure voor het aanduiden van een zonechef en met het opstellen van een personeelsformatieplan. Men is verplicht om het personeelsstatuut volledig in regel te brengen vóór bijkomend personeel kan worden aangeworven. In vele van die zones bestaat echter een grote nood aan nieuw personeel.

Als we een degelijk veiligheidsbeleid willen uitbouwen, is er in de meeste zones nood aan bijkomende agenten en burgerpersoneel. Veel administratieve krachten die actief waren in de vroegere politiekorpsen, zullen worden ingeschakeld in de nieuwe zones. Meestal betreft het personeelsleden die op de personeelslijst van de gemeente staan en die gedetacheerd zijn voor de politiewerking. In veel gevallen gaat het om mensen die parttime voor de gemeente en parttime voor de politie werken.

Er doet zich nu een probleem voor met mensen met een gesco-statuut. Ze zullen op termijn uit hun statuut moeten stappen en via een aanwervingsprocedure bij de politie terecht komen. Wat gebeurt er met de subsidie van 400.000 frank per jaar welke aan het gesco-statuut is gekoppeld ? Voor de gemeenten is dit een interessant statuut omdat ze geen werkgeversbijdrage moeten betalen voor die personen.

Veel gesco-statuten zijn het gevolg van een overeenkomst van oktober 1986. Ze werden afgesloten voor onbepaalde duur. Er zijn nog andere gesco-statuten waarvoor de gemeente een subsidie van 230.000 frank per jaar krijgt. Nog andere gesco-systemen kaderen in het veiligheidsplan en voorzien eveneens in een subsidie van 400.000 frank. Voornamelijk deze laatste personeelsleden werden bij

de politiekorpsen ingeschakeld om administratieve taken op te nemen.

Voor veel besturen behelst het probleem het blijven vervullen van de voorwaarden van de originele gesco-overeenkomst van 1986. Hierin werd immers bepaald dat het totale aantal personeelsleden en het aantal voltijdse equivalenten gehandhaafd moet blijven. Bovendien moet 50 procent van de personeelsleden volledig ten laste zijn van de gemeente. Dit is geen evidentie gelet op het aantal politiepersoneelsleden dat uit de totale formatie van het gemeentepersoneel verdwijnt.

Daarom wil ik de minister enkele vragen stellen. Hoe worden de gesco-overeenkomsten geïmplementeerd met de start van de lokale politie en de daaraan gekoppelde personeelsformatie ? Kunnen de gesco's gedetacheerd worden naar de politie ? Zullen de voorwaarden van het gesco-statuut worden aangepast ? Wat gebeurt er met de huidige subsidieregeling ? Veel gemeenten zijn vragende partij om hierover klaarheid te scheppen. Er wordt van de politiezones verwacht dat ze tegen oktober of november 2001 hun begroting afgerond hebben. De meeste politiezones moeten per 1 januari 2002 definitief van start gaan. Het is dan ook niet onbelangrijk dat er genoeg personeel voorhanden is. Ik heb ondertussen weet van een schrijven van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid die de toestand van het aantal personeelsleden heeft opgevraagd. Ik hoop dat daaraan het nodige gevolg wordt gegeven.

De voorzitter : We hebben er in het verleden al op gewezen dat de aanpassing van het gesco-statuut moeilijkheden meebracht. De minister beloofde toen om met het federale niveau samen te werken om een oplossing te vinden. Kunt u daarover een stand van zaken geven ?

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit vormt een mooie aanleiding om voort te werken aan ons regulariseringsbeleid. Het is de bedoeling om mensen volwaardige contracten geven. Dat betekent dat het gesco-statuut niet steeds moet worden bestendigd, maar dat er moet worden gewerkt met volwaardige statuten zodat iedereen een 'normale' carrière kan uitbouwen. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. De gesco-statuten bieden een tegemoetkoming in de sociale zekerheid voor die arbeidsplaatsen. Er moet met de federale overheid worden onderhandeld opdat dit ook voor hen een nuloperatie zou

Landuyt

zijn. Die discussie is lopende, maar dat is niet zo eenvoudig.

Er is tevens een afspraak met de minister van Binnenlandse Zaken om een inventaris aan te leggen van het aantal gesco-statuten bij de verschillende gemeenten. Vooraleer we kunnen regulariseren, moeten we weten wat de evenwichten zijn. De DAC's en de social profit hebben we in de huidige staatshervorming kunnen regulariseren. Het probleem van de trekkingsrechten is voor die statuten geregeld. De tewerkstellingsbudgetten zijn losgekoppeld van individuele arbeidsplaatsen. Gesco-banen houden een korting op de socialezekerheidsbijdragen in. Ook die moet worden losgekoppeld van individuele arbeidsplaatsen, zodat het geld op een andere manier kan worden gebruikt. Dat is een complexe operatie, omdat het niet altijd duidelijk is volgens welke criteria gesco's werden toegekend aan de gemeenten. De politiehervorming geeft ons misschien de kans om een specifieke categorie in regel te brengen. De vraag hoever het overzicht van de gesco's in de gemeenten gevorderd is, zou het best ook eens aan de minister van Binnenlandse Zaken worden voorgelegd.

De heer Koen Helsen : Mijnheer de minister, uw voornemen om de nepstatuten te regulariseren, verdient alle lof. Er blijven echter nog enkele onduidelijkheden bestaan wat de politiehervorming betreft. De verantwoordelijkheid voor deze operatie ligt natuurlijk in eerste instantie bij het ministerie van Binnenlandse Zaken. De overeenkomsten over de gesco's zijn echter een Vlaamse bevoegdheid. Moeten de gemeenten er niet op worden gewezen dat voorlopig mag worden afgeweken van de voorwaarden die in deze overeenkomsten wer-

den bepaald ? Op het moment dat de nieuwe politiezones in werking treden, zal het personeelsbestand van de meeste gemeenten er immers al helemaal anders uitzien.

Minister Renaat Landuyt : We proberen de regularisering van de gesco's zo goed en zo volledig mogelijk uit te voeren. Daarnaast proberen we zoveel mogelijk arbeidsplaatsen te behouden. Tot nu toe hebben we geen banen moeten schrappen. Als er onzekerheid is, verkiezen we niets te veranderen aan de bestaande situatie. Tussen die twee beleidsprincipes moeten we een evenwicht vinden. In het geval van de politiehervorming moeten we van de nood een deugd maken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, is het mogelijk om mits overleg met de federale overheid de gesco's in de politie te regulariseren, los van de algemene gesco-regularisering ?

Minister Renaat Landuyt : Het gaat om een welomschreven geheel. Zo'n operatie impliceert evenwel overleg met de federale minister van Binnenlandse Zaken. Ik zou bijna zeggen dat zijn budget moet toenemen en dat van mij afnemen. Ik pleit ervoor om alle tewerkstelling die via mijn budgetten om gebeurt, te regulariseren. Door de regularisering zal het budget voor tewerkstelling dan ook verminderen. Ik heb echter liever dat mensen een volwaardig statuut krijgen, dan dat mijn budget kunstmatig hoog wordt gehouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.55 uur.*
